

Vlaamse overheid
Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur
en hergebruik van overheidsinformatie
Afdeling openbaarheid van bestuur
Koning Albert II-laan 15, bus 207
1210 BRUSSEL
T : 02 553 57 25
Mail: openbaarheid@vlaanderen.be

Dossiernummer: OVB/2026/007

DE BEROEPSINSTANTIE - Afdeling openbaarheid van bestuur

Bevoegdheid beroepsinstantie

Bestuursdecreet van 7 december 2018, titel II, hoofdstuk 3, afdeling 6.

Besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 tot oprichting van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie.

Voorafgaande procedure

Op 17 november 2025 diende [REDACTED]
[REDACTED] en verzoek in bij [REDACTED] De Vlaamse Waterweg (DVW), om de volgende documenten te bezorgen om een afschrift te verlenen van documenten in verband met het "kasteel van Sombeke" en uitgevoerde werken in het kader van het Sigmaplan.

Op 5 december 2025 weigerde DVW gedeeltelijk een afschrift van de gevraagde documenten.

Op 29 december 2025 diende Mr. Rentmeesters beroep in bij de beroepsinstantie tegen deze gedeeltelijke weigeringsbeslissing d.d. 5 december 2025. Dit beroep werd geregistreerd op 5 januari 2025.

Op 5 februari 2026 werd, in toepassing van artikel II.50, §1, tweede lid van het Bestuursdecreet de beroepstermijn van dertig kalenderdagen verlengd tot een termijn van vijfenveertig kalenderdagen.

Ontvankelijkheid van het beroep

Het oorspronkelijke verzoek dateert van 17 november 2025.

De in beroep aangevochten beslissing van DVW d.d. 5 december 2025 maakt melding van de beroepsmogelijkheden en -modaliteiten, zoals voorgeschreven in artikel II.43, §1, derde lid van het Bestuursdecreet.

Het ingediende beroep van verzoeker d.d. 29 december 2025 is ingesteld binnen de decretaal voorgeschreven termijn, conform artikel II.48, §1, derde lid van het Bestuursdecreet. Het beroep is bijgevolg tijdig ingediend en **ontvankelijk**, behoudens hetgeen hierna volgt.

In onderdeel 2.a. van het oorspronkelijk openbaarheidsverzoek vraagt de beroeper om een bevestiging dat er in de omgeving van de eigendom van de cliënt van de beroeper geen andere bemalingswerken zijn uitgevoerd dan deze in de periode 06/07-19/07/2018 en in de periode 06/08/2018 – 14/08/2018.

Een dergelijke vraag kan niet worden beschouwd als een vraag om uitleg over een concreet bestuursdocument, maar als een informatieve vraag die niet in aanmerking kan komen als een openbaarheidsverzoek zoals bedoeld in het artikel II.31, eerste lid van het Bestuursdecreet. Dit artikel bepaalt dat het recht op passieve openbaarheid enkel betrekking heeft op bestuursdocumenten. Op grond van deze bepaling is elke instantie in principe verplicht aan eenieder die erom verzoekt inzage te geven in, uitleg te verschaffen over of een afschrift te bezorgen van de gewenste bestuursdocumenten.

De openbaarmaking kan slechts geweigerd worden mits toepassing wordt gemaakt van één of meerdere uitzonderingen, zoals gestipuleerd in de artikelen II.33 tot en met II.39 van voormeld decreet. Het is niet omdat volgens de beroeper DVW eenvoudigweg geacht moet worden over deze informatie te beschikken (“zij heeft immers bemalingswerken laten uitvoeren zodat zij perfect in staat is om mee te delen wanneer die werken juist hebben plaatsgevonden”) dat de vermelde vraag om een bevestiging te willen geven over bemalingswerken een vraag om uitleg aangaande bestuursdocumenten is die afdwingbaar zou zijn binnen het stramien van de openbaarheid van bestuur en daarom is deze vraag in die mate **onontvankelijk**.

Gegrontheid van het beroep

Overeenkomstig artikel II.31, eerste lid Bestuursdecreet heeft het recht op passieve openbaarheid betrekking op bestuursdocumenten. Op grond van deze bepaling is elke instantie in principe verplicht aan eenieder die erom verzoekt inzage te geven in, uitleg te verschaffen over of een afschrift te bezorgen van de gewenste bestuursdocumenten.

De openbaarmaking kan slechts geweigerd worden mits toepassing wordt gemaakt van één of meerdere uitzonderingen, zoals gestipuleerd in de artikelen II.33 tot en met II.39 van voormeld decreet.

1. Oorspronkelijk verzoek

Er werd gevraagd om een afschrift te verlenen van de volgende documenten in verband met het “kasteel van Sombeke” en uitgevoerde werken in het kader van het Sigmaplan:

“1. welke stedenbouwkundige vergunningen / milieuvergunningen /omgevingsvergunningen / aktenames werden er aangevraagd/afgeleverd voor de percelen gelegen te [REDACTED], andere dan de stedenbouwkundige vergunning van 12 november 2010.

a. Daarbij graag vermelding van de vergunningen die aangevraagd werden door uw cliënt zelf, haar aangestelden, of aannemers /uitvoerders die werken uitgevoerd hebben op deze percelen in opdracht van uw cliënte.

b. Graag kopij van deze vergunningen/aktenames.

2. Naar aanleiding van een eerdere vraag tot openbaarheid waarin verzocht werd om de bemalingsstudie te bezorgen voor de bemalingswerken die uitgevoerd werden ter hoogte van [REDACTED], werd bevestigd dat er effectief bemaald werd in de periode 06/07-19/07/2018 en in de periode 06/08/2018 – 14/08/2018. De gevraagde documenten werden evenwel niet meegedeeld, stellende dat DVW deze niet in haar bezit zou hebben nu dit behoorde tot de uitvoering van de opdracht die aan de aannemer is gegund. Deze bewering, voor zover correct, belet niet uw cliënt, als aanbestedende overheid én eigenaar van de percelen waarop de bemaling uitgevoerd werd, verondersteld moet worden kennis te hebben van studies en toelatingen die opgemaakt werden door haar aannemer, al was het maar om te controleren dat deze werken op wettige wijze (met de nodige vergunningen/toelatingen) en correct (volgens de regels van de kunst) uitgevoerd werden. Zoals gezegd heeft de verplichte openbaarheid betrekking op “alle informatie, ongeacht de drager ervan, die in het bezit is van een overheidsinstantie”.

Gelieve dan ook te bezorgen:

- a. Bevestiging dat er in de omgeving van de eigendom van mijn cliënt geen andere bemalingswerken zijn uitgevoerd dan deze in de periode 06/07-19/07/2018 en in de periode 06/08/2018 – 14/08/2018.
- b. Bemalingsstudie van de bemalingswerken die ter hoogte van voormelde eigendom van mijn cliënt werden uitgevoerd.
- c. Data opgenomen in peilbuizen, geplaatst binnen de invloedssfeer m.b.t. de reële verlaging, opgenomen in een tijdsreeks voorafgaand, tijdens en na de uitvoering van de bemalingswerkzaamheden.
- d. Data opgenomen in peilbuizen buiten de invloedssfeer als controlemeting ter bepaling van de natuurlijke grondwaterfluctuatie.
- e. Het bestek (administratieve en technische bepalingen) van de overheidsopdracht, in het bijzonder voor wat betreft de bepalingen die betrekking hebben op de werken die uitgevoerd werden / moeten worden ter hoogte van de eigendom van mijn cliënt, onder meer (maar niet uitsluitend) betreffende de bemalingswerken.
- f. de gunningsbeslissing van de werken waarnaar werd verwezen.
- g. Het dagboek der werken voor de periode van uitvoering van de bemalingswerken, in het bijzonder voor de periode 06/07-19/07/2018 en de periode 06/08/2018 – 14/08/2018.
- h. Werkverslagen voor de periode van uitvoering van de bemalingswerken, in het bijzonder voor de periode 06/07-19/07/2018 en de periode 06/08/2018 – 14/08/2018.

3. De hydraulische studie(s) m.b.t. de werken uitgevoerd ter hoogte van de eigendom van mijn cliënt.”

2. Bestreden beslissing

DVW weigerde in antwoord op de tweede en de derde vraag om de gevraagde documenten mee te delen:

“Wij verwijzen vooreerst naar ons reeds ingenomen standpunt met betrekking tot uw eerder verzoek met dezelfde, dan wel soortgelijke, inhoud van 2 juli 2025. Dit verzoek werd gedeeltelijk ingewilligd middels de beslissing van 11 augustus 2025. Vervolgens werden door uw cliënt op 1 september 2025 een aantal aanvullende vragen gesteld, waarbij u zelf aangaf dat deze de draagwijdte van de verplichtingen inzake openbaarheid van bestuur overstegen.

In haar beslissing met kenmerk OVB/2025/303 beschouwde de Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie, Afdeling openbaarheid van bestuur (hierna de Beroepsinstantie) het beroep met betrekking tot voormelde aanvraag onontvankelijk wegens laattijdigheid. Bovendien oordeelde de Beroepsinstantie terecht dat een significant deel van de gevraagde informatie zich niet “binnen het stramien van de openbaarheid van bestuur” bevindt. De Beroepsinstantie benadrukte dat minstens de volgende verzoeken en aanvullende vragen zich buiten de reikwijdte van openbaarheid van bestuur bevinden: “vragen aan DVW om uitspraak te doen over de conformiteit van uitgevoerde werken

met de vergunde plannen, de impact van bemalingen op de eigendom van de cliënt van de verzoeker, waar bepaalde documenten of data zich kunnen bevinden en waarom DVW meent niet in het bezit te moeten zijn van bepaalde documenten of data.”

Wij stellen vast dat de huidige aanvraag wederom dezelfde, dan wel soortgelijke, vragen bevat die zich buiten het toepassingsgebied van de regelgeving inzake openbaarheid van bestuur bevinden. Onze voorgaande argumenten in dat verband blijven dan ook ongewijzigd.

Daarnaast merken wij op dat u de vragen in uw brief kadert als zijnde betrekking hebbend op “louter” milieu-informatie. Voor zover dit het geval zou zijn, werd hiermee uiteraard rekening gehouden in de vorige beslissing van De Vlaamse Waterweg inzake openbaarheid van bestuur. Dit doet trouwens geen afbreuk aan de basisprincipes van openbaarheid van bestuur, zoals het feit dat de aanvraag enkel betrekking kan hebben op bestuursdocumenten die een overheidsinstantie in haar bezit heeft overeenkomstig artikel 1.4. 3° Bestuursdecreet.

Gelet op het hangend rechtsgeding voor het Hof van Beroep van Gent (rolnummer 2025/AR/1888) - waarbij De Vlaamse Waterweg beroep aantekende tegen het vonnis van de 8ste kamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde (d.d. 27 juni 2025, rolnummer 2316271A) - wijzen wij uw verzoek tot openbaarheid voor alle gevraagde documenten dan ook in zijn geheel af.

In zoverre de vragen betrekking hebben op milieu-informatie, verwijzen wij naar de uitzonderingsgrond in artikel 11.36, §1, 8° Bestuursdecreet. In zoverre de vragen betrekking hebben op niet-milieu informatie verwijzen wij naar de uitzonderingsgrond van artikel 11.35, 4° Bestuursdecreet. Beide uitzonderingsgronden zijn gelijklopend en worden dan ook op gelijkaardige wijze toegepast: een aanvraag wordt afgewezen wanneer het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen “de rechtspleging in een burgerlijk of administratief rechtsgeding en de mogelijkheid om een eerlijk proces te krijgen”.

De indiening van het hoger beroep werd u, in uw hoedanigheid van raadvrouw van de heer Saverys en BV Sombekebroek, op vrijdag 14 november 2025 meegedeeld. Het is dan ook opmerkelijk dat u, in antwoord op deze mededeling van de indiening van hoger beroep, meteen op maandag 17 november de aanvraag tot openbaarheid aan ons, als raadslieden van De Vlaamse Waterweg, heeft bezorgd.

Het is hiernaast ontegensprekelijk dat het voorliggende rechtsgeding dat aanhangig is gemaakt voor het Hof van Beroep van Gent, concreet betrekking heeft en zal hebben op de vermeende impact van de werken van De Vlaamse Waterweg in de omgeving van het domein en de vermeende schade die hieruit zou zijn voortgevloeid. Het is bijgevolg duidelijk dat uw cliënt de gevraagde bestuursdocumenten in het kader van dit openbaarheidsverzoek wenst aan te wenden in het hangend rechtsgeding tegen De Vlaamse Waterweg. Dit blijkt tevens uit de ingebrekestelling van uw cliënt van 12 maart 2025 voor vermeende schade aan de beukenbomen. Het recht op een eerlijk proces van De Vlaamse Waterweg als bestuursinstantie komt door het vrijgeven van de gevraagde documenten vanzelfsprekend in het gedrang.

Voor wat betreft de tweede en de derde vraag:

Voor 2 a) Zoals aangegeven in eerdere communicatie, overstijgt deze ruime vraag naar uitdrukkelijke bevestiging de openbaarheid van bestuur. Artikel 11.31, derde lid Bestuursdecreet bepaalt duidelijk dat de openbaarheid van bestuur niet de verplichting meebrengt om het gevraagde bestuursdocument te verwerken of te analyseren.

Voor 2 b) c) d) Zoals reeds uitdrukkelijk aangegeven in haar beslissing van 11 augustus 2025, heeft De Vlaamse Waterweg deze bemalingsstudie en data in peilbuizen binnen en buiten de invloedsfeer niet in haar bezit.

Een vraag van openbaarheid van bestuur kan enkel betrekking hebben op documenten/data die in het bezit zijn van de bestuursinstantie. De Beroepsinstantie gaf in haar beslissing over het vorige verzoek van uw cliënt reeds aan dat "waar bepaalde documenten of data zich kunnen bevinden en waarom DVW meent niet in het bezit te moeten zijn van bepaalde documenten of data" de draagwijdte van openbaarheid van bestuur overstijgt.

Voor 2 e) f) g) h) In het bijzonder voor deze elementen is het duidelijk dat dit een fishing expedition betreft, waarbij getracht wordt om op goed geluk documenten te vinden die gebruikt kunnen worden in de hangende procedure.

Voor vraag 3) De hydraulische studi(e)s m.b.t. de werken uitgevoerd ter hoogte van de eigendom van mijn cliënt.: op basis van haar begrip van de vraagstelling, heeft De Vlaamse Waterweg geen dergelijke studies in haar bezit. "

3. Inhoud van het beroepschrift

De beroeper ziet zijn openbaarheidsverzoek niet als een herhaling van een vorige vraag maar als een nieuwe, meer concreet geformuleerde openbaarheidsvraag. Er worden volgens de beroeper zeer concrete documenten en gegevens opgevraagd, waarvan DVW wel in het bezit is of verondersteld moet worden in het bezit te zijn. Het gaat om een bemalingsstudie, resultaten van peilbuizen, het bestek, gunningsverslag, werfverslagen en de hydraulische studie(s).

De beroeper wijst op artikel I.4, 3° Bestuursdecreet dat het begrip 'bestuursdocument' zeer ruim definieert als "alle informatie, ongeacht de drager ervan, die in het bezit is van een overheidsinstantie".

DVW beroept zich op artikel II.36, §1, 8° Bestuursdecreet, voor wat milieu-informatie betreft, en op artikel II.35, 4° Bestuursdecreet. Zij verwijst met name naar het rechtsgeding, hangende voor het Hof van Beroep van Gent (rolnummer 2025/AR/1888) – waarbij De Vlaamse Waterweg beroep aantekende tegen het vonnis van de 8ste kamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde (d.d. 27 juni 2025, rolnummer 23/627/A).

DVW verwijst hiermee volgens de beroeper naar de procedure, die door verzoekers in eerste instantie werd ingesteld voor de Rechtbank van Eerste Aanleg te Dendermonde bij dagvaarding van 14 maart 2023. Zoals eerder gesteld, had deze procedure betrekking op verschillende zaken :

- Het door DVW niet respecteren van de jachtrechten die aan de heer Saverys waren toegekend bij overeenkomst tussen beide partijen.
- Het zonder recht noch titel innemen van een stukje grond, eigendom van NV Sombekebroek.
- Het veroorzaken van schade aan de eigendom van NV Sombekebroek, bewoond door [REDACTED], waaronder schending van de privacy door het wegnemen van een groenbuffer en schade, onder meer aan een waardevolle oude beukenrij, door wijziging van de waterhuishouding.

Bij tussenvonnis van 11 juni 2024 oordeelde de rechtbank dat, wat de vordering van de heer Saverys inzake de schending van het jachtrecht betreft, er sprake was van rechtsmisbruik in hoofde van DVW voor het opschorten van de jachtrechten in periode van inactiviteit en tijdens het bouwverlof. De rechtbank heropende de debatten om partijen toe te laten verder te concluderen over de omvang van de schade die hierdoor veroorzaakt werd. Wat de vorderingen van NV Sombekebroek betreft, werden deze afgewezen voor wat de schending van het eigendomsrecht door inname van een stukje grond en voor wat de schade aan de beuken betreft, bij gebrek aan afdoende bewijs van schade. Gerechtelijk voorbehoud wordt geformuleerd voor schade door wijziging van de waterhuishouding.

In het eindvonnis van 27 juni 2025 werd DVW veroordeeld om aan de heer Saverys een vergoeding te betalen van 2.340,80 euro, meer de intresten, voor schending van de jachtrechten.

DVW heeft enkel beroep aangetekend tegen dit eindvonnis van 27 juni 2025 en dus niet tegen het tussenvonnis van 11 juni 2024, aldus de beroeper. Dit is de gerechtelijke procedure waarnaar DVW verwijst in haar verweerschrift, hangende bij het Hof van Beroep te Gent, waar het beroep werd ingeleid op 16 december 2025. Dit beroep beperkt zich in hoofde van DVW tot haar veroordeling om aan [REDACTED] een schadevergoeding te betalen wegens schending van diens jachtrechten en heeft geen betrekking op de discussie rond de schade aan de bomenrij of verstoring van de waterhuishouding, aldus de beroeper. Ten onrechte stelt DVW volgens de beroeper dan ook : “Het is hiernaast ontegensprekelijk dat het voorliggende rechtsgeding dat aanhangig is gemaakt voor het Hof van Beroep van Gent, concreet betrekking heeft en zal hebben op de vermeende impact van de werken van De Vlaamse Waterweg in de omgeving van het domein en de vermeende schade die hieruit zou zijn voortgevloeid.”

Het wordt door de beroeper dus niet correct geacht te verwijzen naar de procedure die hangende is voor het Hof van Beroep te Gent om huidige vraag tot openbaarheid af te wijzen.

Bovendien wordt er op gewezen dat de uitzondering op openbaarheid wegens ‘bescherming van de rechtspleging’ niet absoluut is. Het Bestuursdecreet vereist een concrete en individuele afweging per document. De beslissing van DVW bevat evenwel geen motivering per stuk, maar een algemene weigering per stuk, hetgeen niet kan volstaan volgens de beroeper.

DVW blijft volgens de beroeper verder beweren dat zij geen bemalingsstudies en/of meetresultaten van peilbuizen in haar bezit zou hebben. Ook een hydraulische studie zou zijn niet in haar bezit hebben. De beroeper acht dit evenwel volstrekt ongeloofwaardig. Verzoekers hebben in hun verzoek gesteld: “Deze bewering, voor zover correct, belet niet dat uw cliënt, als aanbestedende overheid én eigenaar van de percelen waarop de bemaling uitgevoerd werd, verondersteld moet worden kennis te hebben van studies en toelatingen die opgemaakt werden door haar aannemer, al was het maar om te controleren dat deze werken op wettige wijze (met de nodige vergunningen/toelatingen) en correct (volgens de regels van de kunst) uitgevoerd werden. Zoals gezegd heeft de verplichte openbaarheid betrekking op ‘alle informatie, ongeacht de drager ervan, die in het bezit is van een overheidsinstantie’.” Hierop zou er door DVW niet geantwoord zijn.

Ook wat de hydraulische studie betreft, is het ongeloofwaardig volgens de beroeper dat DVW ingrijpende werken zou uitgevoerd hebben met een grote impact op de waterhuishouding van het gebied, zonder hiervoor een hydraulische studie te hebben opgemaakt. Haar werken impliceren dat dijken naast een rivier worden doorbroken, inlands nieuwe dijken worden aangelegd, grachten worden verlegd, bufferbekkens worden aangelegd, ...(zie de beschrijving van de vergunningsplichtige in de stedenbouwkundige vergunning van 12 november 2010). Dat zij dit alles zou gedaan hebben zonder een hydraulische studie, zou manifest getuigen van onbehoorlijk bestuur aldus de beroeper. De bestreden beslissing bevat geen enkel motief waarom de gegevens van de aannemer die de werken heeft uitgevoerd en de hydraulische studie, niet in het bezit van DVW zouden zijn. Dit terwijl dergelijke informatie in het kader van de overheidsopdrachtenreglementering normaliter bij de bouwheer die opdrachtgever is, beschikbaar moet zijn, zo stelt de beroeper.

De beroeper stelt gevraagd te hebben om minstens dan mededeling te krijgen van het bestek, de gunningsbeslissing en de werfverslagen om te kunnen nagaan of het inderdaad klopt dat DVW deze informatie, en de hydraulische studie, niet in haar bezit zou moeten hebben, maar ook deze stukken weigert men mee te delen. Dit is volgens de beroeper geen fishing expedition zoals DVW aanhaalt, nog los van het

feit dat als dit al het geval zou zijn, dit geen wettige uitsluitingsgrond is die voortvloeit uit het Bestuursdecreet.

4. Standpunt van DVW

Op 14 januari 2026 deelde [REDACTED] als raadsman van DVW mee dat zij vooreerst verwijzen naar hun standpunten in het kader van het eerder openbaarheidsverzoek van verzoekers van 2 juli 2025.

“Dit betreft een aanvraag met dezelfde, dan wel soortgelijke, inhoud als de voorliggende aanvraag. Dit verzoek werd gedeeltelijk ingewilligd door DVW middels de beslissing van 11 augustus 2025. Verzoekers tekenden beroep aan tegen deze beslissing op 11 september 2025.

In haar beslissing van 9 oktober 2025 met kenmerk OVB/2025/303, oordeelde de beroepsinstantie dat het beroep met betrekking tot de beslissing van 11 augustus 2025 onontvankelijk was wegens laattijdigheid. Bovendien oordeelde de beroepsinstantie terecht dat een significant deel van de gevraagde informatie zich niet “binnen het stramien van de openbaarheid van bestuur” bevindt. De beroepsinstantie benadrukte dat minstens de volgende verzoeken en aanvullende vragen zich buiten de reikwijdte van openbaarheid van bestuur bevinden: “vragen aan DVW om uitspraak te doen over de conformiteit van uitgevoerde werken met de vergunde plannen, de impact van bemalingen op de eigendom van de cliënt van de verzoeker, waar bepaalde documenten of data zich kunnen bevinden en waarom DVW meent niet in het bezit te moeten zijn van bepaalde documenten of data.”

Verschillende van de elementen die deel uitmaken van het voorliggende beroep van 29 december 2025 (geregistreerd op 5 januari 2026) zijn, in tegenstelling tot wat de verzoekers beweren, louter een herneming van dit eerdere verzoek, aldus DVW.

Om de volgende redenen dient het huidige beroep van 29 december 2025 met betrekking tot de aanvraag van 17 november 2025 volgens DVW te worden afgewezen:

1. Algemene uitzonderingsgrond van recht op eerlijk proces in hangend rechtsgeding

De uitzonderingsgronden die voor alle onderdelen van de aanvraag worden ingeroepen betreffen de uitzonderingen uit artikel II. 35, 4° Bestuursdecreet (in zoverre de vragen betrekking hebben op niet-milieu informatie) en artikel II.36, §1, 8° Bestuursdecreet (in zoverre de vragen betrekking hebben op milieu-informatie). Deze uitzonderingen hebben beide betrekking op “de rechtspleging in een burgerlijk of administratief rechtsgeding en de mogelijkheid om een eerlijk proces te krijgen”.

Het beroep heeft zowel betrekking op milieu-informatie als op niet-milieu-informatie. De memorie van toelichting bij het Bestuursdecreet verduidelijkt dat deze uitzonderingsgrond zowel voor niet-milieu-informatie als voor milieu-informatie op gelijkaardige wijze dient te worden toegepast (Parl.St. VI.Parl. 2017-18, 1656/1, 66).

Opdat deze uitzondering kan worden toegepast is het vereist dat er een effectief hangend rechtsgeding is (zie bv. OVB/2025/136, OVB/2021/090). Hiernaast betreft dit een relatieve uitzonderingsgrond die niet op een abstracte manier kan worden ingeroepen zodat concreet moet worden aangetoond dat het gevraagde bestuursdocument verband houdt met een bestaand rechtsgeding en tegen een bestuursinstantie kan worden aangewend (zie het arrest van het Grondwettelijk Hof, 12 maart 2020, nr. 43/2020, B.49.2. verwijzend naar OVB/2018/303; OVB/2010/025; zie bv. OVB/2025/036).

De verzoekers voeren aan dat de bestreden beslissing niet individueel elk gevraagd document heeft getoetst aan deze uitzonderingsgrond. De algemene vereiste die het Bestuursdecreet voor uitzonderingsgronden stelt, met inbegrip van de rechtspraak die wordt geciteerd door verzoekers (RvS 28 juni 2024, nr. 260.323, zie ook RvS 12 december 2024, nr. 261.717), is dat de bestuursinstantie een concrete belangenafweging doet voor het afwijzen van een openbaarheidsaanvraag. Niets in het Bestuursdecreet of de rechtspraak belet echter het invoeren van deze uitzonderingsgrond voor verschillende documenten tegelijk, indien deze uitzonderingsgrond in concreto van toepassing is op al deze documenten, aldus de raadsman van DVW.

Voor deze concrete belangenafweging en toetsing, wordt verwezen naar wat hierna nog volgt. Bovendien wordt voor verschillende onderdelen van de aanvraag nog bijkomend geduid op welke wijze de onderdelen concreet verband houden met het hangend rechtsgeding.

1.1. Effectief hangend rechtsgeding

Er bestaat een concreet hangend rechtsgeding tussen de verzoekers, [REDACTED], en DVW. In dit burgerlijk rechtsgeding, zoals ook expliciet vermeld door verzoekers in hun beroepschrift openbaarheid van bestuur van 29 december 2025, vorderen verzoekers schadevergoeding voor de volgende vermeende schadeposten:

1. Vermeende schending van de jachtrechten die aan [REDACTED] waren toegekend bij overeenkomst tussen beide partijen.
2. Vermeende onrechtmatige inname van een stukje grond, eigendom van BV Sombekebroek.
3. Vermeende schade door de werken uitgevoerd door DVW. Ze verwijten DVW concreet schade:
 - 3.1 aan de beuken;
 - 3.2 door verstoring van de “waterhuishouding” van het domein;
 - 3.3 door de schending van de privacy.

In het tussenvonnis van 11 juni 2024 van de rechtbank van eerste aanleg van Dendermonde (rolnummer 23/627/A) werden vorderingen 2 en 3 ongegrond verklaard. Deze vorderingen hebben betrekking op respectievelijk de vermeende inname van het stukje grond en de vermeende schade door de uitgevoerde werken. Er werd een gerechtelijk voorbehoud verleend voor de vermeende schade aan de waterhuishouding (3.2). Het eindvonnis van 27 juni 2025 (hetzelfde rolnummer 23/627/A) velt een finaal oordeel over vordering 1 met betrekking tot de jachtrechten.

DVW tekende op 14 november 2025 beroep aan tegen dit eindvonnis van 27 juni 2025. DVW wenste in beroep te gaan tegen het eindvonnis in deze zaak aangezien zij hier deels geen gelijk kreeg in rechte. Dit beroep werd niet gericht tegen het tussenvonnis aangaande vordering 2 en 3 aangezien deze vorderingen ongegrond werden verklaard en DVW volgens de raadsman dus gelijk kreeg in rechte.

De zaak is nu dan ook in behandeling voor het Hof van Beroep van Gent (rolnummer 2025/AR/1888). Verzoekers dienen, conform de beschikking van het Hof van Beroep, in deze procedure hun eerste conclusie neer te leggen tegen 16 februari 2026. Conform artikel 1054 Ger.W. zullen verzoekers dan ook ten laatste in deze eerste conclusie incidenteel hoger beroep dienen aan te tekenen, in reactie op het hoger beroep van DVW. De rechtsdag is vastgesteld op 26 januari 2027. Op die datum zullen beide partijen hun pleidooien houden. De beroepsinstantie oordeelde volgens DVW reeds eerder dat een hoger beroep voldoende is om te spreken van een hangend rechtsgeding (zie onder meer OVB/2024/248 en OVB/2022/345bis).

Gezien verzoekers tegen 16 februari 2026 pas hun eerste conclusie dienen neer te leggen, is de draagwijdte van het hoger beroep momenteel nog niet bekend volgens DVW. Verzoekers beweren volgens DVW onterecht dat er geen hangend rechtsgeding zou bestaan met betrekking tot de vordering tot

schadevergoeding veroorzaakt door de werkzaamheden uitgevoerd door DVW (vordering 3), enkel en alleen omdat DVW haar hoger beroep initieel tegen het eindvonnis van 27 juni 2025 heeft gericht.

Dit strookt volgens DVW niet met het feit dat verzoekers in hun beroepschrift openbaarheid van bestuur van 29 december 2025 expliciet een voorbehoud maken om voor vorderingen 2 en 3 (incidenteel) hoger beroep aan te tekenen. Per definitie kan een (incidenteel) beroep slechts worden ingesteld ten aanzien van een reeds bestaand en nog hangend rechtsgeding, dat nog geen kracht van gewijsde heeft gekregen. Verzoekers bevestigen dan ook het hangend karakter van het rechtsgeding door expliciet dit voorbehoud te maken, aldus DVW. Zij tonen aan dat zij niet berusten in dit vonnis, anders zou het niet nodig zijn om dit voorbehoud te maken.

Verder is het duidelijk volgens DVW dat verzoekers met betrekking tot vordering 3 nog schade wensen te vorderen en er met betrekking tot deze vordering dus een hangend rechtsgeding bestaat. Met de officiële brief van 12 maart 2025, geruime tijd na het tussenvonnis van 11 juni 2024, stellen verzoekers, vertegenwoordigd door hun raadvrouw, DVW in gebreke voor schade aan de beuken door de uitgevoerde werken: “Zoals mijn cliënt vreesde, gaan deze bomen steeds meer achteruit en blijken ze wel degelijk beschadigd te zijn door de werken die werken uitgevoerd in opdracht van uw cliënte, de Vlaamse Waterweg. Uw cliënte wordt hiervoor dan ook uitdrukkelijk in gebreke gesteld.”

DVW heeft in haar officiële briefwisseling van 31 maart 2025 aan de raadvrouw van verzoekers dan ook aangegeven dat de door DVW uitgevoerde werkzaamheden geen impact hadden op de waterhuishouding: “Voor zover de afwatering van het domein van uw cliënt zou gewijzigd zijn de voorbije periode, kan dit bijgevolg onmogelijk een oorzaak vinden bij De Vlaamse Waterweg.” Het wordt duidelijk geacht dat het rechtsgeding met betrekking tot vordering 3 nog hangende is.

De raadslieden van DVW delen op vrijdag 14 november 2025 aan verzoekers mee dat DVW hoger beroep aantekent in het burgerlijk rechtsgeding. Verzoekers dienden, in rechtstreekse reactie op deze melding van hoger beroep, op de eerste volgende werkdag maandag 17 november meteen hun aanvraag tot openbaarheid van bestuur in bij DVW. De timing van dit verzoek toont volgens DVW duidelijk het doel aan van de verzoekers om, rekening houdend met de termijnen van de openbaarheidsprocedure en de termijn van 16 februari 2026 voor de eerste conclusie in het hangend rechtsgeding, deze openbaarheidsprocedure als brede fishing expedition te gebruiken. Verzoekers wensen volgens DVW zoveel mogelijk informatie te verzamelen tegen DVW om dit vervolgens aan te wenden in het hangend rechtsgeding.

Er bestaat volgens DVW dus duidelijk een hangend rechtsgeding tussen DVW en de verzoekers, met inbegrip van de vorderingen die in concreto van belang zijn voor dit openbaarheidsverzoek (zie verder), namelijk vordering 3 betreffende vermeende schade met betrekking tot de waterhuishouding, de beuken en de privacy. Een verplichte openbaarmaking van de gevraagde informatie zou DVW dus het recht op een eerlijk proces in het voorliggend geschil ontnemen.

1.11 In concreto gebruik van de bestuursdocumenten in hangend rechtsgeding

De informatie die in de voorliggende openbaarheidsprocedure door verzoekers wordt opgevraagd houdt rechtstreeks verband met hun burgerrechtelijke vordering in het hangend rechtsgeding, aldus DVW. Deze vordering betreft concreet vermeende schade aan de beuken (3.1), vermeende schade door de wijziging van de waterhuishouding van het domein en (3.2) en vermeende schade door beweerde schending van de privacy (3.3).

De beroepsinstantie heeft in haar beslissing in het dossier met referte OVB/2024/248 geoordeeld dat er een link moet worden aangetoond tussen het voorliggende openbaarheidsverzoek en het hangend burgerlijk

rechtsgeding, maar dat niet kan worden verwacht dat er wordt voorspeld hoe de verzoeker de gevraagde informatie zou kunnen aanwenden in het rechtsgeding:

“In casu is er duidelijk een link tussen het voorliggende openbaarheidsverzoek en het hangend burgerlijk rechtsgeding. Het komt uiteraard niet aan de beroepsinstantie openbaarheid van bestuur toe, en dit kan van haar ook niet verwacht worden, om concreet te gaan ‘voorspellen’ hoe verzoeker de opgevraagde informatie in de hangende gerechtelijke procedure zou kunnen aanwenden in zijn argumentatie tegenover de gemeente en het OCW Sint-Gillis-Waas en hoe de rechters dit alles zullen beoordelen.”

Het is hier volgens DVW duidelijk dat verschillende delen van de openbaarheidsaanvraag betrekking hebben op informatie en bestuursdocumenten die rechtstreeks verband houden met de werkzaamheden in de omgeving van het domein van verzoekers. Dit is bijvoorbeeld het geval voor de vraag met betrekking tot het bestek (2.e van de aanvraag), de gunningsbeslissing (2.f), het dagboek der werken (2.g) en de werfverslagen (2.h). Verschillende van de openbaarheidsvragen hebben betrekking op de waterhuishouding, onder meer maar niet beperkt tot bemalingswerken zoals de bemalingsstudie (2.b), de hydraulische studie (3.), data opgenomen in peilbuizen (2.c en 2.d) en de bevestiging dat er in de omgeving van het kasteeldomein geen andere bemalingswerken zijn uitgevoerd dan de gespecificeerde periodes (2.a).

De reikwijdte van de openbaarheidsaanvraag, de uitvoering van de werken in kwestie door DVW en de vermeende invloed van deze werken op de waterhuishouding, vormen dus de essentie van de derde vordering van verzoekers in het hangend burgerrechtelijk rechtsgeding tegen DVW, zo meent de laatstgenoemde. Het doel van deze openbaarheidsaanvraag is duidelijk om DVW te dwingen informatie vrij te geven die verzoekers vervolgens in het hangend rechtsgeding tegen DVW kunnen gebruiken. In die zin is het huidige verzoek een zuivere fishing expedition volgens DVW, die ook leidt tot wapenongelijkheid in de burgerlijke procedure. De documenten in kwestie dienen volgens DVW door verzoekers dan ook niet in het kader van een openbaarheid van bestuur te worden gevraagd maar in het kader van het hangend rechtsgeding (hetgeen verzoekers in eerste aanleg overigens zouden hebben nagelaten volgens DVW).

Bij de beoordeling van dit tweede criterium dient er ook een belangenafweging te worden gemaakt, waarbij wordt onderzocht of de openbaarmaking een openbaar belang dient en of dit opweegt tegen dit recht op een eerlijk proces. De memorie van toelichting bij het Bestuursdecreet bepaalt m.b.t. deze belangenafweging het volgende (Parl.St. VI.Parl. 2017-18, 1656/1, p. 56):

“De uitzonderingen worden alleen ingeroepen als het belang van de openbaarheid niet primeert. Daarmee wordt bedoeld: een met de openbaarmaking gediend openbaar belang. Deze bepaling betekent dus niet dat de private belangen van de aanvrager moeten afgewogen worden tegenover de belangen die met de uitzonderingen beschermd worden. Het gaat om het belang van de gemeenschap: de openbare orde, de veiligheid van de bevolking, grote maatschappelijke issues, globale bescherming van het leefmilieu enzovoort.”

Verzoekers verwijten DVW in haar beroep dat zij geen openbaar belang aantonen. Verzoekers verwarren volgens DVW hierbij echter wat deze uitzonderingsgrond vereist. DVW verwees in haar beslissing van 5 december namelijk duidelijk naar het recht op een eerlijk proces als grond van de weigering, in lijn met de wettelijke bestaansreden van deze uitzonderingsgrond.

Het is volgens DVW juist aan verzoekers om aan te tonen welk openbaar belang, en dus niet het private belang van [REDACTED], wordt gediend door de openmaking (zie voor deze vereiste o.a. OVB/2023/132). De verzoekers laten volgens DVW na om ergens in hun beroep aan te tonen uit wat dit openbaar belang zou bestaan. In dit rechtsgeding speelt dan ook enkel het private belang van de verzoekers gelet op de rechtsvordering die zij met het oog op schadevergoeding instelden tegen DVW, aldus DVW. In voorliggend geval dient volgens DVW dan ook de bescherming van de rechtspleging in een hangend

burgerlijk rechtsgeding en de mogelijkheid een eerlijk proces te verkrijgen geacht te worden te primeren boven het private belang van verzoekers.

Het is volgens DVW duidelijk dat de vrijgave van enige van de bestuursdocumenten die onderdeel uitmaken van de aanvraag, het recht van DVW als bestuursinstantie op een eerlijk proces zou schenden.

Vervolgens worden alle andere uitzonderingsgronden die van toepassing zijn op de aanvraag worden uiteengezet, per onderdeel van de aanvraag.

II. Afzonderlijke toetsing van elk (geweigerd) onderdeel van de aanvraag

II.III. Bemalingsstudie van de bemalingswerken die ter hoogte van voormelde eigendom van mijn cliënt werden uitgevoerd. (2.b)

Data opgenomen in peilbuizen, geplaatst binnen de invloedssfeer m.b.t. de reële verlaging, opgenomen in een tijdsreeks voorafgaand, tijdens en na de uitvoering van de bemalingswerkzaamheden. (2.c.)

Data opgenomen in peilbuizen buiten de invloedssfeer als controlemeting ter bepaling van de natuurlijke grondwaterfluctuatie. (2.d.)

De hydraulische studie(s) m.b.t. de werken uitgevoerd ter hoogte van de eigendom van mijn cliënt. (3.)

DVW wijst verzoekers er nogmaals op dat de cruciale vraag met betrekking tot deze onderdelen van de aanvraag tot openbaarheid van bestuur (bemalingsstudie, hydraulische studie(s) en data opgenomen in peilbuizen binnen en buiten de invloedssfeer) niet is of deze documenten bestaan maar of deze in “het bezit” zijn van DVW. Artikel 1.4, 3° Bestuursdecreet definieert een bestuursdocument als volgt:

“bestuursdocumenten: alle informatie, ongeacht de drager ervan, die in het bezit is van een overheidsinstantie;”

DVW wijst andermaal op de beslissing van uw Beroepsinstantie met kenmerk OVB/2025/303 met betrekking tot het vorige verzoek van verzoekers. Hierin oordeelt de beroepsinstantie duidelijk dat de vraag “waar bepaalde documenten of data zich kunnen bevinden en waarom DVW meent niet in het bezit te moeten zijn van bepaalde documenten of data” de draagwijdte van openbaarheid van bestuur overstijgt. Verzoekers reageren hier niet op en argumenteren louter dat de gevraagde documenten bestaan en dat zij menen dat DVW deze documenten in haar bezit dient te hebben.

Het bezit van een bestuursdocument wordt in de memorie van toelichting bij het Bestuursdecreet (Parl.St. VI.Parl. 2017-18, 1656/1, p. 25-26) verder gedefinieerd: “De Raad van State heeft al geoordeeld (arrest nr. 236.708 van 8 december 2016) en daarmee het begrip “beschikken” dus verder afgelijnd, dat dit begrip alvast niet dermate ruim mag geïnterpreteerd worden dat het loutere gegeven dat een overheidsinstantie informatie kan bekomen of dat ze die elders kan opvragen, zou volstaan opdat ze over die informatie beschikt. Er is immers vereist dat ze “op andere gronden” van dat bestuursdocument kan gebruikmaken. Dat is enkel het geval wanneer die overheidsinstantie overeenkomstig andere regelgeving – of een contractuele relatie – die informatie kan bekomen. Zo volstaat het niet dat de onderwijsinspectie informatie kan opvragen bij onderwijsinstellingen: opdat ze over die informatie zou kunnen beschikken is vereist dat aan de voorwaarden van de onderwijswetgeving is voldaan, en dat men zich met name in één van de in die wetgeving vermelde gevallen bevindt die verantwoorden dat de onderwijsinspectie die informatie aan een onderwijsinstelling vraagt.” (eigen markerings)

Volgens artikel 74 van het Koninklijk Besluit van 14 januari 2013 tot bepaling van de algemene uitvoeringsregels van de overheidsopdrachten (verder: KB Uitvoering) ligt enkel voor het verkrijgen van de “principiële toelatingen die voor de uitvoering van de opdracht zelf nodig zijn” de verantwoordelijkheid bij

de aanbestedende overheid, DVW. Alle vergunningen die nodig zijn voor de uitvoering van de werken en alle andere verrichtingen en verplichtingen die eraan onderworpen zijn, vallen ten laste van de aannemer.

Artikel 84 KB Uitvoering legt de verantwoordelijkheid voor deze werken eveneens bij de aannemer. Het bijzonder bestek voor de werkzaamheden in kwestie wijkt niet af van de principiële verantwoordelijkheid van de aannemer voor de uitvoering van de werken. Verzoekers tonen op geen enkele wijze aan dat het ongeloofwaardig is dat deze informatie in het bezit van de aannemer is en niet in het bezit van DVW. In tegenstelling tot DVW staft de beroeper dit dan ook niet met enige concrete wettelijke bepaling.

Ten slotte is het loutere feit dat er een contractuele relatie bestond tussen DVW en de aannemer niet voldoende om te besluiten dat DVW op basis van "andere gronden" het recht heeft om deze informatie te bekomen en deze dus "juridisch" in haar bezit heeft, aldus DVW. De beroepsinstantie geeft namelijk een strikte interpretatie aan dit soort van bezit. Zo was het in een eerdere zaak (beslissing OVB/2020/170) niet voldoende dat op basis van regelgeving of een contractuele relatie inzage tot bepaalde documenten kan worden verkregen. Er diende een specifiek recht te zijn bepaald om effectief een afschrift op te vragen. Conform deze interpretatie is het volgens DVW dan ook niet voldoende om te stellen dat door een (vroegere) contractuele relatie tussen DVW en de aannemer, DVW de gevraagde informatie in haar bezit heeft.

Aangezien de gevraagde informatie niet in het bezit is van DVW, ook niet op basis "van andere gronden", kan op grond van artikel 1.4, 3° Bestuursdecreet dit verzoek worden afgewezen. Er bestaat onder openbaarheid van bestuur ook geen verplichting om door te verwijzen naar een private partij zoals de aannemer of diens gegevens openbaar te maken. Conform artikel 11.40, §1, tweede lid Bestuursdecreet is er namelijk enkel een plicht om door te verwijzen naar andere overheidsinstanties, die het document vermoedelijk in hun bezit hebben. Het lijkt hier onwaarschijnlijk dat een andere overheidsinstantie de "gevraagde documenten/data" vermoedelijk in zijn bezit zou hebben, aldus DVW.

Deze onderdelen van de aanvraag dienen volgens DVW dan ook in ondergeschikte orde te worden afgewezen.

II.IV Het bestek (administratieve en technische bepalingen) van de overheidsopdracht, in het bijzonder voor wat betreft de bepalingen die betrekking hebben op de werken die uitgevoerd werden / moeten worden ter hoogte van de eigendom van mijn cliënt, onder meer (maar niet uitsluitend) betreffende de bemalingswerken. (2.e)

De gunningsbeslissing van de werken waarnaar werd verwezen. (2.f)

Het dagboek der werken voor de periode van uitvoering van de bemalingswerken, in het bijzonder voor de periode 06/07-19/07/2018 en de periode 06/08/2018 – 14/08/2018 (2.g)

Werkverslagen voor de periode van uitvoering van de bemalingswerken, in het bijzonder voor de periode 06/07-19/07/2018 en de periode 06/08/2018 – 14/08/2018 (2.h)

DVW verwijst nogmaals naar de hierboven genoemde algemene uitzonderingsgrond inzake hangend rechtsgeding, die het recht op een eerlijk proces van DVW vrijwaart. Dit onderdeel van de aanvraag is er duidelijk op gericht met een zo breed mogelijk verzoek documenten te verzamelen, met het doel om deze aan te wenden om een schadevergoeding te eisen van DVW voor vermeende fouten bij de uitvoering van de werkzaamheden en de bemalingswerken in kwestie.

Hiernaast wijst DVW erop dat een *fishing expedition* wel degelijk onder een andere uitzonderingsgrond valt, dergelijke fishing (expedition) is namelijk kennelijk onredelijk in de zin van artikel 33, 1° Bestuursdecreet aangezien hierbij met een breed net zoveel mogelijk informatie wordt opgevraagd, zonder enige legitieme redenen die de openbaarheid kan verantwoorden. Het legt dan ook een onredelijke zware last op de

bestuursinstantie om al deze informatie openbaar te maken, louter zodat de verzoekers, private partijen, kunnen nagaan of DVW “informatie [met betrekking tot de bemalingsstudie en data in de peilbuizen], en de hydraulische studie, niet in haar bezit zou moeten hebben”. Zoals eerder aangehaald oordeelde de beroepsinstantie in dit verband reeds dat: “waar bepaalde documenten of data zich kunnen bevinden en waarom DVW meent niet in het bezit te moeten zijn van bepaalde documenten of data” buiten de reikwijdte van openbaarheid van bestuur valt.”

5. Standpunt van de beroepsinstantie

Het voorwerp van het beroep betreft de onderdelen 2 en 3 van het oorspronkelijk verzoek. Deze onderdelen worden hierna verder behandeld.

Uit de toelichting van DVW blijkt vooreerst dat er discussie bestaat over de vraag of er in casu sprake is van een hangend rechtsgeding. Wanneer er sprake is van een nog lopende gerechtelijke procedure, moet er gewezen worden op de uitzonderingsgrond zoals voorzien in artikel II.35, 4° van het Bestuursdecreet of in artikel II.36, § 1, 8° Bestuursdecreet in het geval van milieu-informatie. Op basis van voormeld decreetartikel kan een aanvraag tot openbaarmaking immers worden afgewezen als het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van het belang van de rechtspleging in een burgerlijk of administratief rechtsgeding en de mogelijkheid een eerlijk proces te verkrijgen.

Het gaat bij in de beide gevallen om een relatieve uitzonderingsgrond. Hierbij moet eerst onderzocht worden of de openbaarmaking het beschermde belang schaadt. Als er belangenschade is, moet vervolgens het te beschermen belang worden afgewogen tegen het belang van de openbaarheid. De openbaarheid mag dan enkel worden bevolen als daarmee een hoger belang wordt gediend dat zwaarder weegt dan het door de uitzonderingsgrond beschermde belang.

De uitzonderingsgrond beoogt het eerlijk verloop van de rechtspleging te vrijwaren. Een essentieel onderdeel van het recht op een eerlijk proces is immers het beginsel van de “gelijkheid der wapens in een proces”. Dit beginsel van de wapengelijkheid houdt in dat elke partij het recht heeft haar argumenten te doen gelden in omstandigheden die haar niet benadelen ten opzichte van de tegenpartij. De bestaansreden van voormelde uitzonderingsgrond ligt vooral bij het verhinderen dat de openbaarheid van bestuur afbreuk zou doen aan de wapengelijkheid. Deze uitzonderingsgrond is een correctief op de openbaarheid om te beletten dat een instantie zou worden verplicht in een rechtsgeding de tegenpartij informatie ter beschikking te stellen die vervolgens tegen haar (of een andere aan openbaarheid onderworpen overheidsinstantie) wordt uitgespeeld. Het is aan de rechtbank om desgevallend te oordelen of de gevraagde bestuursdocumenten – indien deze voorhanden zijn - mee een relevantie hebben voor de beoordeling van de ingestelde vordering(en)

De bedoelde uitzonderingsgrond mag evenwel niet op een abstracte manier worden ingeroepen zodat concreet moet worden aangetoond dat de gevraagde bestuursdocumenten verband houden met een bestaand rechtsgeding én tegen een overheidsinstantie kunnen worden aangewend.

Wanneer de beroeper betrokken partij is in het vermelde rechtsgeding, dan wordt er, door in te gaan op de openbaarheidsvragen van de beroeper door DVW, afbreuk gedaan aan de wapengelijkheid tussen de beide procespartijen, in die zin dat een partij op grond van de openbaarheid van bestuur verplicht zou worden om stukken in het gerechtelijk debat te brengen die tegen haar zaak kunnen pleiten. De finaliteit van de uitzonderingsgrond van artikel II. 35, 4° en artikel II.36, § 1, 8° van het Bestuursdecreet bestaan er net in om die ongelijkheid te corrigeren.

Als er een link is tussen het voorliggende openbaarheidsverzoek en het voormelde hangende rechtsgeding, komt het uiteraard niet aan de beroepsinstantie openbaarheid van bestuur toe, en dit kan van haar ook niet verwacht worden, om concreet te gaan 'voorspellen' hoe verzoeker de opgevraagde informatie in de hangende gerechtelijke procedure zou kunnen aanwenden in zijn argumentatie tegenover DVW en hoe de rechters dit alles zullen beoordelen. Mogelijk houdt een openbaarmaking aan de beroeper een belangenschade in voor DVW, dat betrokken partij is.

Er blijken in casu meerdere vorderingen ingesteld geweest te zijn namens de verzoeker tegen DVW.

De beroeper stelt dat in een eindvonnis van 27 juni 2025 DVW werd veroordeeld om aan de heer Saverys een vergoeding te betalen voor schending van de jachtrechten, waarna hiertegen beroep werd ingesteld namens DVW en het beroep zich volgens de verzoeker zich in hoofde van DVW beperkt tot haar veroordeling om aan [REDACTED] een schadevergoeding te betalen wegens schending van diens jachtrechten. Dit beroep heeft volgens de beroeper geen betrekking heeft op de discussie rond de schade aan de bomenrij of versterking van de waterhuishouding.

DVW daarentegen stelt dat er wél nog een ruimer rechtsgeding hangende is: er werd bij tussenvonnis van 11 juni 2024 een gerechtelijk voorbehoud verleend voor de vermeende schade aan de waterhuishouding en de schade aan een bomenrij (i.e. een manier om de mogelijkheid van een latere vordering veilig te stellen wanneer schade pas in de toekomst zou blijken). De beroeper kan dus nog over de andere vorderingen dan deze inzake de jachtkwestie incidenteel beroep aantekenen. Een hoger beroep kan enkel nog overwogen worden als het vonnis nog geen kracht van gewijsde heeft. DVW heeft hierover momenteel geen duidelijkheid, zo stelt ze, te meer omdat de beroeper pas op tegen 16 februari 2026 een eerste conclusie dient neer te leggen. Op basis van deze toelichting moet de beroepsinstantie besluiten dat er momenteel nog wel degelijk sprake is van een hangend rechtsgeding en waarbij ook de discussie over de waterhuishouding en/of de bomenrij mogelijk nog aan bod komt.

Het hoger beroep van DVW heeft geen betrekking op de discussie omtrent de waterhuishouding maar een incidentele beroepsmogelijkheid in hoofde van de beroeper staat momenteel nog steeds open. lijkt

Het rechtsgeding is door het hoger beroep terug in zijn geheel hangende. Door het beroep van DVW is de zaak opnieuw aanhangig en biedt dit de mogelijkheid voor de tegenpartij om beroep aan te tekenen tegen onderdelen van het oorspronkelijk vonnis die DVW in haar hoger beroep zelf niet aanvecht of biedt het de mogelijkheid om gebruik te maken van het voorbehoud dat via tussenvonnis werd verleend aan de beroeper om een schadevordering wegens schade aan de waterhuishouding in te stellen lopende de procedure van het hoger beroep.

De vraag dient te worden gesteld of de stukken waarvan de openbaarheid wordt gevraagd ontegensprekelijk verband houden met de eerdere procedure die leidde tot een vonnis van 27 juni 2025 en waartegen momenteel (deels) een hoger beroep lopende is. Van DVW kan immers niet verwacht worden dat ze documenten openbaar zouden maken aan een procespartij die tegen hen kunnen worden aangewend in een procedure om een ingediende eis van verzoeker eventueel kracht bij te zetten (een vordering wegens water- en/of bomenschade).

Momenteel wijst DVW echter enkel op de mogelijkheid van een incidenteel beroep (over andere onderdelen van de oorspronkelijke vordering) die nog zou openstaan voor de beroeper. Het Bestuursdecreet vereist echter dat er sprake moet zijn van een effectief hangend rechtsgeding. De mogelijkheid van een incidenteel beroep dat nog kan worden ingesteld aangaande andere onderdelen van de oorspronkelijk vordering die aanleiding gaf tot het vonnis van 27 juni 2025 volstaat echter niet om in casu de vermelde uitzonderingsgrond geldig te kunnen inroepen. Doordat het beroep op heden (nog) geen betrekking heeft

op de problematiek van de waterhuishouding en/of de bomenrij, is het immers niet aannemelijk om hier te spreken van een hangend rechtsgeding in de zin van het Bestuursdecreet. De problematieken die aan bod komen in het openbaarheidsverzoek enerzijds, en in het hangend rechtsgeding anderzijds, dienen immers minstens aan elkaar gelinkt te kunnen worden, wat hier (nog) niet het geval blijkt te zijn.

- voor wat betreft de vraag naar de stukken vermeld in onderdeel 2 van het openbaarheidsverzoek

b. Bemalingsstudie van de bemalingswerken die ter hoogte van voormelde eigendom van mijn cliënt werden uitgevoerd.

c. Data opgenomen in peilbuizen, geplaatst binnen de invloedssfeer m.b.t. de reële verlaging, opgenomen in een tijdsreeks voorafgaand, tijdens en na de uitvoering van de bemalingswerkzaamheden.

d. Data opgenomen in peilbuizen buiten de invloedssfeer als controlemeting ter bepaling van de natuurlijke grondwaterfluctuatie.

e. Het bestek (administratieve en technische bepalingen) van de overheidsopdracht, in het bijzonder voor wat betreft de bepalingen die betrekking hebben op de werken die uitgevoerd werden / moeten worden ter hoogte van de eigendom van mijn cliënt, onder meer (maar niet uitsluitend) betreffende de bemalingswerken.

f. de gunningsbeslissing van de werken waarnaar werd verwezen.

g. Het dagboek der werken voor de periode van uitvoering van de bemalingswerken, in het bijzonder voor de periode 06/07-19/07/2018 en de periode 06/08/2018 – 14/08/2018.

h. Werfverslagen voor de periode van uitvoering van de bemalingswerken, in het bijzonder voor de periode 06/07-19/07/2018 en de periode 06/08/2018 – 14/08/2018.

Voor 2 b) c) d) heeft DVW op 11 augustus 2025 meegedeeld aan de beroeper dat ze deze bemalingsstudie en data in peilbuizen binnen en buiten de invloedssfeer niet in haar bezit heeft.

De beroeper acht het niet geloofwaardig dat DVW als aanbestedende overheid én eigenaar van de percelen waarop de bemaling uitgevoerd werd, geen kennis zou hebben van studies en toelatingen die opgemaakt werden door haar aannemer, al was het maar om te controleren dat deze werken op wettige wijze zijn uitgevoerd.

Opnieuw gevraagd naar een standpunt van DVW, verwijst ze naar de overheidsopdrachtenwetgeving om te stellen dat ze geen afschrift kan bezorgen van deze documenten.

Artikel 84 van het KB Uitvoering legt de verantwoordelijkheid voor deze werken eveneens bij de aannemer. Het bijzonder bestek voor de werkzaamheden in kwestie wijkt volgens DVW niet af van de principiële verantwoordelijkheid van de aannemer voor de uitvoering van de werken.

Er wordt door DVW verwezen naar een eerdere zaak (beslissing OVB/2020/170) waarin gesteld wordt dat het niet voldoende is dat op basis van regelgeving of een contractuele relatie inzage tot bepaalde documenten kan worden verkregen. Er diende een specifiek recht te zijn bepaald om effectief een afschrift op te vragen. Conform deze interpretatie is het volgens DVW niet voldoende om te stellen dat door een (vroegere) contractuele relatie tussen DVW en de aannemer, DVW de gevraagde informatie in haar bezit heeft.

Artikel I.4, 3° van het Bestuursdecreet bestuursdocumenten definieert als alle informatie, ongeacht de drager ervan, die in het bezit is van een overheidsinstantie. De Memorie van toelichting (Parl. St., VI.Parl. 2017-18, nr. 1656/1, 25)-26) verduidelijkt die bepaling als volgt: “De Raad van State heeft al geoordeeld (arrest nr. 236.708 van 8 december 2016) en daarmee het begrip “beschikken” dus verder afgelijnd, dat dit begrip alvast niet dermate ruim mag geïnterpreteerd worden dat het loutere gegeven dat een overheidsinstantie

informatie kan bekomen of dat ze die elders kan opvragen, zou volstaan opdat ze over die informatie beschikt. Er is immers vereist dat ze “op andere gronden” van dat bestuursdocument gebruik kan maken. Dat is enkel het geval wanneer die overheidsinstantie overeenkomstig andere regelgeving – of een contractuele relatie – die informatie kan bekomen.

De beroepsinstantie is van oordeel dat een aanbesteder (hier DVW) in principe moet geacht worden over de nodige controlemiddelen te beschikken om het werk van de aannemer te kunnen controleren en aldus ook kennis te hebben van deze informatie die gevraagd wordt sub 2 b), c) en d).

Dit betekent dat de aanbesteder de juridische beschikking heeft over bepaalde informatie in het kader van de door de aannemer uitgevoerde werken en dus geacht moet worden ‘in het bezit te zijn’ van die informatie wanneer de wetgeving (bv. inzake overheidsopdrachten) of een overeenkomst de bepalingen bevat die voorzien dat de overheidsinstantie (in casu als aanbesteder) zich dergelijke informatie kan laten bezorgen door de aannemer (die deze informatie ter beschikking moet stellen of houden van zijn opdrachtgever).

DVW moet zodoende geacht worden de juridische beschikking te hebben over deze documenten en bijgevolg in het bezit te zijn van deze documenten. Het feit dat DVW de informatie kan bekomen of kan opvragen (bij de aannemer) kan volstaan voor de beroeper om de openbaarmaking te vragen van deze stukken.

De redenen om de openbaarheid te weigeren zijn wettelijk en limitatief opgesomd. Het feit dat de gevraagde bestuursdocumenten zich bij de aannemer zouden bevinden, beantwoordt niet aan de wettelijke voorziene redenen¹.

Van DVW als aanbestedende overheid en eigenaar van de percelen waar de werken uitgevoerd werden, acht de beroepsinstantie het evident dat ze zou beschikken over de gevraagde gegevens sub 2 b), c) en d). De beroepsinstantie wijst hierbij onder meer op het volgende:

- Hoewel de bemaling niet het eigenlijke voorwerp is van de overheidsopdracht (cfr. punt 3 Grondwerken voor bouwputten in bestek 16EI/14/54 (p. 77/135), dient er gewezen te worden op het kader geldend voor de betreffende overheidsopdracht, namelijk de regelgeving overheidsopdrachten, Standaardbestekken (SB), bv. SB 250, SB 260, SB 270 en het (Bijzonder) Bestek dat specifieke of aanvullende zaken regelt. In theorie zijn alle documenten dan van toepassing.

Het kan daarbij echter niet uitgesloten worden dat alles niet altijd 100% is opgevolgd of dat er onduidelijkheden zouden zijn (mede omdat de werken intussen ook al dateren van enkele jaren geleden). Daarvan heeft de beroepsinstantie geen aanwijzingen.

- Volgens artikel 36 van het KB uitvoering maakt de opdrachtnemer op eigen kosten alle detail- en werktekeningen op die hij nodig heeft om de uitvoering van de opdracht tot een goed einde te brengen. De opdrachtdocumenten bepalen nader welke tekeningen door de aanbesteder worden goedgekeurd (...).

- Volgens het bestek 16EI/14/54 zijn (of waren ten tijde van de betreffende overheidsopdracht)), naast de wettelijke en reglementaire voorschriften, de volgende documenten van toepassing op deze aanneming:

- ° Standaardbestek administratieve bepalingen van toepassing voor het Standaardbestek 250 (Wegenbouw), het Standaardbestek 260 (Kunstwerken en Waterbouw) en het Standaardbestek 270 (Elektromechanische uitrustingen) versie 2.0;

- ° De technische bepalingen van het Standaardbestek 260 voor Kunstwerken en Waterbouw (SB 260, versie 1.0);

¹ Zie in die zin het arrest nr. 265.353 van de Raad van State d.d. 9 januari 2026

- ° De technische bepalingen van het Standaardbestek 250 voor de Wegenbouw (SB 250, versie 2.2);
- ° De technische bepalingen van het Standaardbestek 270 voor de elektromechanische uitrustingen en telematica en netwerk (SB 270, versie 2.0);

Zo voorziet bijvoorbeeld Standaardbestek 260 versie 1.0 in punt 9.1.2.3 Bemalingsstudie in Hoofdstuk 4 dat naast een bemalingsplan de opdrachtnemer ook een gedetailleerde bemalingsstudie dient voor te leggen. In punt 9.1.3 staat vermeld dat dit rapport aan de aanbestedende overheid en de uitvoerder wordt overgemaakt.

Op basis van voormelde elementen en verwijzende naar de bepaling van voormeld artikel I.4, 3° Bestuursdecreet, wordt door de beroepsinstantie in casu aangenomen dat DVW geacht moet worden juridisch in het bezit te zijn van de door verzoeker opgevraagde documenten. De beroepsinstantie beschikt niet over duidelijke aanwijzingen van DVW dat zij, gelet op de vermelde bepalingen die de betreffende overheidsopdracht regelden, niet geacht zou kunnen worden over de gevraagde bestuursdocumenten vermeld sub onderdeel 2 b), c), d) van het openbaarheidsverzoek te beschikken. Bestuursdocumenten die in het bezit zijn van een overheidsinstantie komen in principe in aanmerking voor openbaarmaking, behoudens de toepassing van eventuele uitzonderingsgronden. Bij gebrek aan concrete bestuursdocumenten ter beoordeling dient de beroepsinstantie het beroep voor dit onderdeel als **gegrond** te beschouwen, **onder voorbehoud van de eventuele toepassing van decretale of wettelijke uitzonderingsgronden.**

Voor de onderdelen 2 e) f) g) h) van het openbaarheidsverzoek in het bijzonder is het voor DVW duidelijk dat dit een fishing expedition betreft, waarbij getracht wordt om op goed geluk documenten te vinden die gebruikt kunnen worden in de hangende procedure. Een zogenaamde 'fishing expedition' vormt echter geen uitzonderingsgrond als zodanig in het Bestuursdecreet. Daar waar DVW de kennelijke onredelijkheid van het verzoek inroept, stelt de beroepsinstantie vast dat er werd nagelaten om de verzoeker te vragen om het openbaarheidsverzoek te willen herformuleren.

De beroepsinstantie ontving van de raadsman van DVW afschriften van de in dit onderdeel geweigerde documenten. Het betreft:

- tweemaal een dagboek der werken (d.d. 2018);
- een oorspronkelijk bestek van 2. December 2014 "Durme R.O., Zeeschelde L.O. te Hamme: bouw van een ringdijk rond het gecontroleerd gereduceerd getijdegebied Bunt";
- een goedkeuring door de Raad van Bestuur van de opdracht voor aanneming van werken (uittreksel notulen 11.10.2017);
- een overeenkomst betreffende een herhalingsopdracht, getekend (2017), exclusief de bijlages.

Van deze enigszins reeds gedateerde stukken ontving de beroepsinstantie geen concrete argumenten vanwege DVW – behoudens dan de algemene verwijzing naar een beweerde fishing expedition en naar het hangend rechtsgeding - waarom deze stukken volgens haar niet in aanmerking zouden komen voor openbaarmaking of hoe de openbaarmaking ervan het risico zou inhouden dat er afbreuk zou worden gedaan aan het belang van de bescherming van de rechtspleging. Ook ziet de beroepsinstantie niet in hoe met de openbaarmaking van deze stukken bijvoorbeeld nog een economisch, financieel of commercieel belang van DVW of commerciële informatie met een vertrouwelijk karakter (bvb. wegens de vermelding van eenheidsprijzen, *quod non*) in het gedrang zou worden gebracht.

Er dient wél worden opgemerkt dat doorheen deze documenten sub 2 e) f) g) h) de namen van natuurlijke personen vervat zitten. Artikel II.34 2° van het Bestuursdecreet bepaalt dat, tenzij de aanvraag betrekking heeft op milieu-informatie, de overheidsinstanties, vermeld in artikel II.28, § 1, een aanvraag tot

openbaarmaking afwijzen als de openbaarmaking afbreuk doet aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, tenzij de betrokken persoon met de openbaarmaking instemt. Deze bepaling laat niet toe dat gegevens worden verstrekt die de identificatie van derden mogelijk maken, in de mate dat daarmee afbreuk zou worden gedaan aan de bescherming van hun persoonlijke levenssfeer.

Hoewel het hier om een absolute uitzonderingsgrond gaat waardoor er geen belangenafweging moet plaatsvinden tussen het door de uitzonderingsgrond beschermde belang met het belang van de openbaarheid, vertoont de in artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet voorziene uitzonderingsgrond niettemin een relatief aspect. De decreetgever was weliswaar van oordeel dat er geen afweging vereist is met het openbaar belang dat met de openbaarheid is gediend, maar wijst er desondanks op dat telkens en in concreto geoordeeld moet worden of er al dan niet een inbreuk is gepleegd op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (Vlaams Parlement, Parl. St. 2017-2018, nr. 1656/1, blz. 58).

Artikel 22 van de Grondwet waarborgt uitdrukkelijk het recht op eerbiediging van het privéleven, net zoals artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens dit doet. De bedoeling en het fundamentele uitgangspunt van de in artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet bedoelde uitzonderingsgrond bestaat er precies in om het aan iedereen toegekende grondwettelijke recht op de eerbiediging van zijn privéleven te beschermen.

De beroepsinstantie oordeelt dat de namen van de natuurlijke personen die voorkomen in het in casu opgevraagde documenten, behoren tot hun persoonlijke levenssfeer en dat zij als persoonsgegevens van die natuurlijke personen ontegensprekelijk behoren tot het privéleven van de betrokkenen. Het zijn tevens persoonsgegevens in de zin van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (verder AVG). Het privéleven vormt de kern van de persoonlijke levenssfeer (F. SCHRAM, Het decreet openbaarheid van bestuur. Een juridische analyse in historisch perspectief, Brugge, Vanden Broele, 247; Concl. Adv.Gen. bij HvJ 8 april 2014, nr. C-293/12, Digital Rights Ireland Ltd, nr. 61).

Het openbaar maken van deze gegevens heeft aldus betrekking op de kern van een belang – het door artikel 22 van de Grondwet en het door artikel 8 EVRM aan eenieder toegekende recht op eerbiediging van zijn privéleven – dat de uitzonderingsgrond uit artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet wenst te beschermen tegen de openbaarheid van bestuur (RvS, nr. 234.609 dd. 2 mei 2016).

De beroepsinstantie is bijgevolg van oordeel dat de openbaarmaking van deze persoonsgegevens afbreuk doet aan het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van de betreffende personen en dat deze gegevens dan ook moet worden afgeschermd in toepassing van artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet.

In artikel II.50 §1 voorziet het Bestuursdecreet dat als de aanvraag tot openbaarmaking wordt afgewezen op grond van artikel II.34, 2°, de beroepsinstantie contact opneemt met de betrokkene en vraagt of de aanvrager toestemming krijgt om alsnog toegang te krijgen tot het gevraagde bestuursdocument, als die toestemming nog niet is gevraagd door de betrokken overheidsinstantie. Gelet op de reeds enigszins gedateerde documenten en bij gebrek aan concrete contactgegevens heeft de beroepsinstantie hiervan afgezien.

Daarenboven is er conform de AVG geen rechtsgrond om deze persoonsgegevens te verwerken, in casu het openbaar maken van deze gegevens, nu artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet net deze verwerking, die afbreuk doet aan de persoonlijke levenssfeer, uitsluit. De enige mogelijke rechtsgrond conform de AVG is de toestemming van de betrokkene, voorwaarde die tevens vervat zit in artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet. In casu is deze niet voorhanden.

De beroepsinstantie is op grond van wat hiervoor werd uiteengezet, van oordeel deze informatie in de de stukken vermeld sub vraag 2 e), f), g), h) niet openbaar kan gemaakt worden in toepassing van artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet. In die zin wordt het beroep **deels ongegrond** verklaard.

Voor wat tenslotte de vraag naar de stukken vermeld in onderdeel 3 van het openbaarheidsverzoek betreft (de hydraulische studie(s) m.b.t. de werken uitgevoerd ter hoogte van de eigendom van de cliënt) kan er, op basis van de ontvangen toelichting van DVW, verwezen worden naar wat er hierboven reeds gesteld werd m.b.t. de onderdelen 2 b), c), d). DVW stelde dat zij op basis van haar begrip van de vraagstelling – de beroepsinstantie neemt redelijkerwijze aan dat DVW hiermee verwijst naar de vraag specifiek met betrekking tot het adres van de cliënt van de verzoeker - geen dergelijke studies in haar bezit heeft.

Verwijzende naar de bepaling van voormeld artikel I.4, 3° Bestuursdecreet, wordt door de beroepsinstantie in casu geoordeeld dat DVW bezwaarlijk kan stellen niet in het bezit te zijn van de door verzoeker opgevraagde hydraulische studie m.b.t. de werken uitgevoerd ter hoogte van de eigendom van de cliënt van de beroeper. Het ingestelde beroep wordt voor dit onderdeel om voormelde reden dan ook als **gegrond** beschouwd, **onder voorbehoud van de eventuele toepassing van decretale of wettelijke uitzonderingsgronden**.

Na beraadslaging,

BESLUIT:

Het beroepschrift van [REDACTED], gericht tegen de weigering van De Vlaamse Waterweg om een afschrift te verlenen van documenten in verband met het “kasteel van Sombeke” en uitgevoerde werken in het kader van het Sigmaplan wordt als **deels onontvankelijk en deels ontvankelijk**, waarvan deels gegrond, deels ongegrond en deels gegrond onder voorbehoud van de eventuele toepassing van decretale of wettelijke uitzonderingsgronden beschouwd.

Bijgevolg dient er gedeeltelijk een afschrift bezorgd te worden van de volgende bestuursdocumenten door er een afschrift van te verstrekken:

- tweemaal een dagboek der werken (d.d. 2018);
- een oorspronkelijk bestek van 2. December 2014 “Durme R.O., Zeeschelde L.O. te Hamme: bouw van een ringdijk rond het gecontroleerd gereduceerd getijdegebied Bunt”;
- een goedkeuring door de Raad van Bestuur van de opdracht voor aanneming van werken (uittreksel notulen 11.10.2017);
- een overeenkomst betreffende een herhalingsopdracht, getekend (2017).

In deze documenten dienen de gegevens die kaderen binnen de persoonlijke levenssfeer van de betrokken partijen te worden geschrapt.

Onder voorbehoud van de eventuele toepassing van decretale of wettelijke uitzonderingsgronden, zijn de volgende documenten openbaar te maken:

2b. Bemalingsstudie van de bemalingswerken die ter hoogte van voormelde eigendom van mijn cliënt werden uitgevoerd.

2c. Data opgenomen in peilbuizen, geplaatst binnen de invloedssfeer m.b.t. de reële verlaging, opgenomen in een tijdsreeks voorafgaand, tijdens en na de uitvoering van de bemalingswerkzaamheden.

- 2d. Data openomen in peilbuizen buiten de invloedssfeer als controlemeting ter bepaling van de natuurlijke grondwaterfluctuatie.
3. De hydraulische studie(s) m.b.t. de werken uitgevoerd ter hoogte van de eigendom van de cliënt

Geen toestemming tot hergebruik van bestuursdocumenten

In zoverre dit beroep geheel of gedeeltelijk gegrond werd verklaard, geldt dat deze inwilliging van de aanvraag tot openbaarmaking GEEN toestemming inhoudt om het/de gevraagde bestuursdocument(en) te hergebruiken, als vermeld in titel II, hoofdstuk 4 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018.

Brussel, 19 februari 2026

Voor de beroepsinstantie,
afdeling openbaarheid van bestuur,

Bruno ASSCHERICKX
Voorzitter